

نگاهی به آینده اقتصادی سریلانکا بعد از انتخابات ۲۰۱۹

مقدمه:

بررسی شرایط و آینده اقتصادی سریلانکا در ابتدا نیازمند نگاهی هرچند مختصر به چهار سالی است که دولت آقای سریسنا، مسئولیت اداره این کشور را بر عهده داشت. در این سالها وقایع مهمی ازجمله بحران در انتخاب نخست‌وزیر، بحران قانون اساسی، بلایای طبیعی، بحران اقتصاد جهانی و از همه مهم‌تر بحران امنیتی و بمب‌گذاری‌های سال ۲۰۱۹ که در همان بدو وقوع تأثیرات مشخصی در اقتصاد این کشور به‌جای گذاشتند.

تغییرات سیاسی در هر کشور به‌ویژه کشورهایی که اقتصادهایی شکننده دارند به‌طور حتم آثار خود را در وهله اول برای شرایط اقتصادی آن کشور وارد می‌آورند. بحران سیاسی در سریلانکا از زمانی آغاز شد که سریسنا با برکناری رانیل ویکرمشینگه، ماهیندا راجاپاکسا را به‌عنوان نخست‌وزیر انتخاب کرد و با تعطیلی چند هفته‌ای مجلس مانع از رأی عدم اعتماد مجلس به راجاپاکسا شد. اما این پایان کار نبود و رانیل ویکرمشینگه با عدم تسلیم عنوان نخست‌وزیری، اقدام رئیس‌جمهور را خلاف دموکراسی و قانون اساسی سریلانکا دانست. این کشمکش‌ها موجب افزایش خشونت‌ها شد که اقتصاددانان در هشدارهای اعلام کردند که این مسائل علاوه بر آنکه می‌تواند عواقب وخیمی را برای آینده دموکراسی این کشور داشته باشد، رتبه‌بندی اعتباری و بازارهای مالی سریلانکا را نیز دستخوش تحول خواهد نمود.

این درگیری‌های سیاسی باعث شد که این کشور در شرایطی قرار گیرد که می‌توان از آن به‌عنوان دوران «فلج سیاسی» یادکرد و این مسئله باعث شد که سریلانکا به‌عنوان کشوری که مقصد خوبی برای

سرمایه‌گذاری نیست، معرفی شود. به نحوی که متئوسیر کاستا کارشناس موسسه اعتبار سنجی مودی اعلام کرد که: «انتصاب راجا پاکسا می‌تواند به‌طور قابل‌توجهی عدم اطمینان سیاسی در سری‌لانکا را افزایش دهد.»

این مسائل موجب شد که مشکلات امنیتی در سری‌لانکا به شکل قابل‌ملاحظه‌ای افزایش پیدا کند که در نهایت منجر به چندین اقدام تروریستی در روز ۲۱ آوریل سال ۲۰۱۹ شد و شرایط را بیش‌ازپیش برای این کشور دشوار کرد. اقدامات تروریستی علاوه بر افزایش ریسک سرمایه‌گذاری در این کشور، در وهله اول صنعت گردشگری را مورد هدف قرار داد. صنعت گردشگری که در سه ماه اول سال ۲۰۱۹ یعنی ماه‌های قبل از بمب‌گذاری با رشد ۲,۲ درصد در ماه ژانویه، ۷ درصد در ماه فوریه و ۴,۷ درصدی در ماه مارس نوید روزهای خوبی را برای این صنعت در سری‌لانکا می‌داد. صنعتی که با درآمد حدود ۴,۴ میلیارد دلار بیش از ۵ درصد تولید ناخالص داخلی این کشور و ۱۰ درصد کل فرصت‌های شغلی در این کشور را فراهم آورده است، بعد از اقدامات تروریستی دستخوش تغییرات قابل‌توجهی شد. به‌نحوی که از ماه آوریل تا پایان ماه اکتبر ۲۰۱۹ تعداد گردشگران ورودی به این کشور به ترتیب با کاهش ۷,۵ درصد، ۷۰,۸ درصد، ۵۷ درصد، ۴۶,۹ درصد، ۲۸,۳ درصد، ۲۷,۲ درصد و ۲۲,۵ درصد روزهای بسیار سختی را گذراند. (آمار گردشگران مستخرج از وبسایت www.sltda.lk)

مسئله دیگری که مشکلات اقتصادی سری‌لانکا را در سال‌های ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ دستخوش تحول کرد، کاهش درآمدهایی بود که از سوی کارگران سری‌لانکایی که عموماً در خاورمیانه مشغول کار می‌باشند به این کشور ارسال می‌شد. عدم قطعیت‌های ژئوپلیتیکی حاکم بر نوسانات قیمت نفت، رشد کاهنده اقتصادی جهانی در خاورمیانه، کاهش مجوز برای اشتغال خارجی به دلیل پیشرفت در فرصت‌های بازار کار داخلی و تلاش‌های نظارتی دولت برای مهار مهاجرت برای مشاغل خاص و مهارت‌ها از دیگر عواملی بود که کاهش درآمدهای حاصل از پول‌های ارسالی از خارج از کشور را در پی داشت.

علاوه بر این بلایای طبیعی نیز شرایط سختی برای این کشور در سال‌های ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸ ایجاد نمود. سیل در ۱۵ منطقه و هم‌زمان با آن خشک‌سالی در برخی از مناطق دیگر فشار مضاعفی را بر اقتصاد

سری لانکا در سال ۲۰۱۷ وارد آورد. بر اساس برآوردهای صورت گرفته علاوه بر تلفات انسانی با ۲۱۹ کشته و ۷۴ مفقود، خسارت‌های جدی نیز بر حدود ۸۰ هزار خانه وارد آورد. دولت سری لانکا در ۳۱ جولای ۲۰۱۷ اعلام کرد که مبلغی حدود ۱ میلیارد روپیه برای کمک‌های ضروری و پاک‌سازی و بازسازی راه‌ها و زیرساخت‌های اصلی و لجستیک در نظر گرفته است.

به‌طور کلی دوران ۴ ساله ریاست جمهوری آقای سریسنا، سری لانکا را در شرایط دشوار سیاسی و اقتصادی قرار داد، هرچند که باید به این موضوع اشاره کرد که او نیز خود وارث مشکلات اقتصادی، سیاسی و امنیتی بی‌شماری از دولت‌های قبلی بود. لذا دولت جدید در شرایطی کار خود را آغاز می‌کند که علاوه بر ضرورت بازگرداندن حیثیت امنیتی به کشور که لازمه جذب گردشگر و سرمایه‌گذار خارجی است باید بتواند با احیای مجدد انسجام سیاسی و حتی قومی-مذهبی، سری لانکا را بار دیگر در مسیر توسعه قرار دهد.

دولت جدید و پیش‌بینی برای آینده اقتصادی سری لانکا

با توجه به اینکه هنوز کابینه نهایی در سری لانکا مستقر نشده و فعلاً دولت موقت به نخست‌وزیری برادر رئیس‌جمهور یعنی ماهیندا راجاپاکسا کار خود را آغاز کرده است برای برنامه‌های اقتصادی دولت جدید باید به بیانیه انتخاباتی او و سابقه آن‌ها در دولت اسبق رجوع کرد.

گوتابایا راجاپاکسا که از طرف حزب SLPP کاندیداتوری خود را برای شرکت در انتخابات ریاست جمهوری اعلام کرد عمده اهداف و شعارهای انتخاباتی خود را ابتدا بر مسائل امنیتی، مبارزه با فساد و سپس اقتصادی متمرکز کرد.

وعده‌های اولیه گوتابایا راجاپاکسا را باید در مسائل امنیتی جست‌وجو کرد هرچند این موضوع با توجه به پیشینه نظامی او خیلی دور از ذهن نبود. یکی از وعده‌های اصلی او ایجاد یک ساختار امنیت ملی است تا بتوان از مسیر آن شرایط فوق‌العاده در کشور را به شرایط عادی تبدیل کرد.

به همین دلایل مردم سری لانکا از رئیس‌جمهوری جدید این کشور هم‌زمان بهبود شرایط امنیتی و هم بهبود اوضاع اقتصادی را خواستار هستند، موضوعی که با توجه به میلیاردها دلار بدهی خارجی که عمده‌تاً به چین می‌باشد و اقتصاد نحیف سری لانکا کار بسیار دشواری به نظر می‌رسد.

۱- سیاست نزدیکی بیشتر به چین

یکی از مهم‌ترین امیدهایی که برای سری لانکای در دوران راجاپاکسا وجود دارد نزدیکی بیشتر او به چین نسبت به سلف خود و همچنین پریماداسا، رقیب انتخاباتی‌اش است. هرچند کشورهای غربی و در رأس آن‌ها ایالات متحده و از آن مهم‌تر همسایه شمالی سری لانکا یعنی هند از این امر خوشحال نخواهند بود، اما باید پذیرفت که چین بزرگ‌ترین سرمایه‌گذار در سری لانکا است که با میلیاردها دلار سرمایه‌گذاری و هم‌زمان میلیاردها دلار وام‌های پرداختی به سری لانکا نقش مهمی در ساخت‌وساز در این کشور داشته است. لذا بهبود روابط با چین در دوره پیشرو می‌تواند بار دیگر پکن را به سرمایه‌گذاری‌های بیشتر در این جزیره اقیانوس هند تشویق کند.

البته باید این نکته را نیز در نظر گرفت که گره خوردن بیش‌ازپیش اقتصاد یک کشور ذره‌ای مانند سری لانکا با یکی از اقتصادهای برتر دنیا یعنی چین می‌تواند خطراتی مانند دخالت در امور داخلی سری لانکا را نیز در پی داشته باشد. از سوی دیگر میزان بدهی خارجی این کشور به شرایط بسیار خطرناکی رسیده است که عمده این بدهی‌ها نیز، مبالغی است که دولت سری لانکا باید به چین پرداخت کند. این میزان بدهی خارجی می‌تواند حاکمیت داخلی را نیز در معرض خطر قرار دهد. مانند سال ۲۰۱۷ که سری لانکا مجبور شد در قبال بدهی‌های خود بندر بزرگ و مهم هابانتوتا را به پکن واگذار کند. البته نکته که در این زمینه نباید از نظر دور داشت آن است که بخش زیادی از بدهی‌های سری لانکا ناشی از وام‌هایی است که ماهیندا راجاپاکسا برای بازسازی کشور بعد از ۲۶ سال جنگ داخلی در دوران ریاست جمهوری خود دریافت کرده است.

البته عده‌ای معتقدند که دوران راجاپاکسا هرچند به معنای نزدیکی بیشتر به چین است اما این به معنای دوری از غرب نیست. حتی این امر را می‌توان در مانیفست انتخاباتی او نیز مشاهده کرد که بر روابط خارجی دوستانه و عدم وابستگی تأکید می‌کند. از سوی دیگر نیز راجاپاکسا به‌طور حتم به‌عنوان یک فرد عمل‌گرا می‌داند که به حمایت‌های ایالات‌متحده و اروپا در زمان فرارسیدن سررسید بدهی‌های خود به چین نیاز دارد.

۲- برنامه اقتصادی ۲۰۲۵:

در ذیل برنامه‌های راجاپاکسا برای دولت آینده با رجوع به اهداف اقتصادی ابتدا باید برنامه کلی او برای اقتصاد سری‌لانکا برای دوره زمانی ۲۰۲۰-۲۰۲۵ را مورد بررسی قرار داد:

در این برنامه اهداف اقتصادی دولت سری‌لانکا بر موارد ذیل تمرکز داد:

- رسیدن به رشد اقتصادی ۶,۵ درصد با بالاتر،
- درآمد سرانه بیش از ۶۵۰۰ دلار،
- کاهش نرخ بیکاری به زیر ۴ درصد،
- نرخ تورم کمتر از ۴ درصد،
- کسری بودجه کمتر از ۴ درصد تولید ناخالص داخلی،
- نرخ بهره تکریمی،
- حفظ ارزش مبادله روپیه در سطح پایدار،

راجاپاکسا در این طرح که عنوان «اقتصاد مردم محور» را برای آن انتخاب کرده است بر اصلاح نظام مالیاتی، صادرات محصولات زراعی، توسعه گردشگری، صنعت ساخت‌وساز، صنعت پوشاک، هزینه‌های زندگی، توسعه و مدرن‌سازی کشاورزی تمرکز کرده است.

۲-۱- کاهش هزینه‌های زندگی:

یکی از بخش‌های مهم مانیفست راجاپاکسا برای دوران ریاست جمهوری خود مدیریت و درواقع کاهش هزینه‌های زندگی است. هرچند او اشاره می‌کند که باید از ارائه وعده‌های اشتباه به مردم پرهیز کرد، اما وعده می‌دهد که اجرای سریع سیاست‌های اقتصادی و اصلاح نظام مالیاتی (توضیح مفصل آن در ادامه ارائه خواهد شد) به کاهش هزینه‌های زندگی در سری لانکا کمک خواهد نمود. برنامه راجاپاکسا برای کاهش هزینه‌های زندگی مردم، لغو قراردادهای دولت سابق در خرید برق و در نتیجه کاهش قبوض برق، لغو فرمول فعلی در قیمت‌گذاری سوخت (در ادامه توضیح داده خواهد شد)، برنامه‌ریزی برای کمک به خانواده‌های فقیر از عمده برنامه‌های او در این زمینه است.

۲-۲- توسعه کشاورزی از طریق تکنولوژی پیشرفته:

هدف اولیه این طرح آن است که کشاورزی را به یک شغل جذاب تبدیل شود تا افراد دیگر نیز ترغیب شوند که در آن به فعالیت بپردازند. از این طرح می‌توان به موارد ذیل اشاره کرد:

- احیای مجدد مستمری برای کشاورزان،
- معرفی سیستم جدید بیمه‌ای برای کشاورزان،
- استفاده از زمین‌های حاصلخیزی که از آن‌ها استفاده نمی‌شود.
- معرفی یک سیستم حاصلخیز کردن خاک از طریق مأموران کشاورزی،
- تولید محصولات وارداتی با حدود ۵۰۰ میلیون دلار صرفه‌جویی ارزی،

۲-۳- توسعه صنعت گردشگری:

گردشگری صنعتی است که می‌تواند نقش مهمی در توسعه سری لانکا داشته باشد. راجاپاکسا بر اساس همین اعتقاد برنامه خود را با تأکید بر توسعه صنعت گردشگری به‌عنوان یکی از

پایه‌های توسعه سری لانکا معرفی کرده است. در این طرح برای توسعه این صنعت موارد زیر در نظر گرفته شده است:

- معرفی جاذبه‌های جدید گردشگری همچون؛ جاذبه‌های مذهبی و فرهنگی و مکان‌های میراث ملی، ایجاد پارک‌های تفریحی، ایجاد مراکز درمانی سنتی،
- جذب گردشگر از طریق برگزاری جشن‌ها، سمینارها، نمایشگاه‌های،
- ایجاد مراکز متعدد خدمات گردشگری،
- ایجاد مؤسسات آموزشی گردشگری در شهرهای گردشگر پذیر،
- استراتژی تبلیغاتی معرفی سری لانکا در کشورهای دیگر،
- ایجاد برنامه توسعه گردشگر خانگی و جامعه‌محور.

۲-۴- توسعه صنعت پوشاک:

یکی از مهم‌ترین منابع درآمدی سری لانکا صنعت نساجی و پوشاک است به نحوی که بیش از ۴۳ درصد از حجم صادرات کشور را به خود اختصاص داده است. لذا دور از ذهن نیست که موردتوجه دولت جدید قرار گیرد. در طرح دولت جدید در وهله اول ایجاد یک «شهر پوشاک» در منطقه «Eravur» پیش‌بینی شده است. اما موضوع مهم بار دیگر به مسئله مالیات‌ها برمی‌گردد. در این طرح، بازنگری در مالیات‌های غیرمنصفانه که بر این صنعت تحمیل شده موردتوجه قرار گرفته است.

۲-۵- توسعه صنعت ساخت‌وساز:

آقای گوتابایا راجاپاکسا در مانیفست خود صنعت ساخت‌وساز را، فرصتی می‌داند که می‌تواند نقشی کلیدی در توسعه کشور بازی کند. از سوی دیگر دولت جدید در نظر دارد با توجه به تجربیات فعلی، شرکت‌های سری لانکایی نسبت به انجام پروژه‌هایی در خارج از کشور نیز اقدام کنند. البته دولت جدید طبق بیانیه خود برخلاف صنعت پوشاک، برنامه‌های بسیاری برای این صنعت دارد که اهم آن‌ها را موارد زیر دانست.

- ایجاد بستر برای انجام روندهای اداری از طریق اینترنت،
- کاهش مدت زمان تصویب طرح پیشنهادی به سه هفته و مطابقت طرح‌ها با برنامه توسعه شهری،
- توسعه پارکینگ‌های شهری،
- فراهم نمودن فرصت برای بازپرداخت بدهی‌های شرکت‌های ساختمانی،
- اجرایی کردن سیستم جدید مالیاتی،
- تضمین اجرای پروژه‌های ساخت‌وساز دولتی توسط شرکت‌های سری لانکایی
- آموزش جوانان برای بر عهده گرفتن کارهای فنی،

۲-۶- اصلاحات نظام مالیاتی: سیاستی پوپولیستی یا تلاش برای تحرک اقتصادی

یکی از مهم‌ترین وعده‌های انتخاباتی راجاپاکسا، انجام اصلاحات در سیستم مالیاتی سری لانکا بود. او در مانیفست انتخاباتی خود اشاره کرده بود که «سیستم مالیاتی فعلی باعث دلسردی کامل کارآفرین داخلی شده در فروپاشی اقتصاد داخلی نقش داشته است. در مقابل، ما یک سیستم مالیاتی را معرفی می‌کنیم که به پیشرفت تولید در کشور کمک کند.» البته این موضوع تنها در حد شعار باقی نماند و در یکی از اولین نشست‌های کابینه جدید و البته موقت دولت سری لانکا با جزئیات اعلام و مورد تصویب قرار گرفت و از ماه آینده لازم‌الاجرا خواهد شد. طبق این قانون، مالیات بر ارزش افزوده از ۱۵ درصد به ۸ درصد کاهش پیدا کرد. مالیاتی که بخش مهمی از درآمدهای این کشور را تشکیل می‌دهد. تصمیم دیگر لغو مالیات ۲ درصدی National Building Tax است که در سال ۲۰۰۹ در دولت ماهیندا راجاپاکسا تصویب شده بود. همچنین مالیات بر خدمات اقتصادی، مالیات بدهی در مؤسسات مالی و بانکی، مالیات بر سود سرمایه در بازار سهام، مالیات بر ارزش افزوده در اموال مالکیت (Sovereign Property)، مالیات بر درآمد قابل پرداخت، مالیات خدمات اعتباری، مالیات بر سود درآمد و کاهش ۲۵ درصدی مالیات بر خدمات اعتباری از راه دور نیز دستخوش تغییر شد.

توجه به این نکته ضروری است که این اصلاحات شامل همه مسائل نمی‌شود و کابینه دولت جدید تصمیم گرفت که مالیات بر ارزش افزوده در امور بانکی، خدمات مالی و بیمه همان ۱۵ درصد بماند و البته درآمد حاصل از کشاورزی، ماهیگیری و دامداری بدون پرداخت مالیات بر درآمد باشد.

این طرح در زمان مطرح شدن در دوره مبارزات انتخاباتی با مخالفت‌هایی روبه‌رو شد. بر اساس اعلام مخالفان از جمله وزیر دارایی دولت قبل، این طرح به کاهش ۳,۳۱ میلیارد دلاری درآمدهای دولت منجر خواهد شد و به‌طور حتم می‌تواند مشکلات جدی برای دولت ایجاد کند. از سوی دیگر، مخالفان این طرح آن را یک سیاست پوپولیستی می‌دانند.

هرچند این طرح که اکنون دارد شکل عملی به خود می‌گیرد، موافقان سرسختی نیز دارد. اولین گروه جامعه تجار و بازرگانان سری‌لانکا بودند که به استقبال از اصلاحات مالیاتی آن را عاملی برای تحرک رشد اقتصادی دانستند. موافقان معتقدند که کاهش مالیات را می‌توان به‌عنوان حرکتی در نظر گرفت که منجر به تحرک‌های مالی خواهد شد و افزایش تولید ناخالص داخلی را در پی خواهند داشت.

بر همین اساس پروفیسور رابیراتنه^۱ در این باره می‌گوید: «سری‌لانکا سیستم مالیاتی بسیار توسعه‌یافته‌ای دارد. مردم و مشاغل، مالیات‌های زیاد و متعددی می‌پردازند که قدری پیچیده هستند. اگر این کشور به دنبال آن است که به یک منطقه بزرگ اقتصادی رقابتی تبدیل شود، سیاست‌گذاران باید نرخ مالیات را کاهش داده و سیستم مالیاتی را ساده‌تر کنند تا پایه مالیات مستقیم گسترش یابد.»

بازار سهام سری‌لانکا اولین جایی بود که تأثیرات این تصمیم را بروز داد. شاخص‌های بورس کلمبو در پی تغییرات مالیاتی در هفته گذشته حرکت صعودی داشت و شاخص‌های اصلی در حدود ۱,۵ درصد افزایش یافتند.

^۱. Sirimal Abeyratne; Professor of Economics University of Colombo

راوی ابیسوریا^۲ رئیس سابق انجمن کارگزاران سهام کلمبو گفت: کاهش مالیات بر ارزش افزوده به میزان هشت درصد، لغو چندین مالیات دیگر مانند NBT، WHT که در برابر بهره و بازپرداخت بدهی وجود دارد به دلیل تأثیر چند برابری در افزایش میزان مصرف باعث افزایش فوری رشد اقتصادی خواهد شد. همچنین کاهش مالیات باعث افزایش سود شرکت‌ها از جمله شرکت‌های مصرفی، بانکداری و بیمه، ساخت‌وساز، گردشگری، کشاورزی و فناوری اطلاعات نیز خواهد شد.

سؤالی که مخالفان مطرح می‌کنند آن است که با توجه به کسری بودجه فعلی، دولت چگونه قادر به تأمین مالی کسری بودجه ناشی از کاهش مالیات خواهد بود، که می‌تواند به بیش از ۳,۳۱ میلیارد دلار برسد. بدون شک بخشی از این کسری با درآمدهای مالیاتی جدیدی که با افزایش قابل توجه فعالیت اقتصادی انتظار می‌رود، بازیابی می‌شود.

اما باید اشاره کرد که این موضوع از دید مخالفان در عمل ممکن است منجر به اتفاقات دیگری شود. مدرس ارشد گروه حسابداری دانشگاه سری جیواردانپورا، دکتر آنیل جیانثا فرناندو^۳ معتقد است: «درحالی که به نظر می‌رسد کاهش مالیات شرکت‌ها برای تقویت فعالیت اقتصادی مناسب است، هیچ تضمینی وجود ندارد که پول پس‌انداز شده از کاهش مالیات در فعالیت‌های آینده شرکت سرمایه‌گذاری شود.»

لذا به نظر منتقدان پیامدهای بلندمدت طرح منجر به گسترش کسری بودجه خواهد داشت که رقمی در حدود هشت درصد از تولید ناخالص داخلی است و تأثیرات منفی بر اقتصاد سری لانکا خواهد گذاشت. در همین مسیر به نظر می‌رسد مهم‌ترین نکته را می‌توان در دیدگاه ویجیواردنا^۴، معاون سابق بانک مرکزی سری لانکا مشاهده کرد. او معتقد است که این طرح باعث می‌شود که خزانه این کشور چیزی در حدود ۶۵۰ تا ۷۰۰ میلیارد روپیه معادل یک سوم درآمد این کشور را از دست بدهد. لذا این کسری باید از مسیری جبران شود که می‌تواند در کاهش هزینه‌های دولت باشد اما از آنجا که نمی‌توان آن را عملی نمود،

^۲. Ravi Abeyesuriya; Past President of Colombo Stock Brokers Association

^۳. Dr. Anil Jayantha Fernando; Senior Lecturer, Department of Accounting, University of Sri Jayawardenapura

^۴. W.A. Wijewardena; Former Central Bank Deputy Governor

گزینه دیگر این است که بلافاصله از بازار وام گرفته شود که این شامل افزایش نرخ بهره خواهد شد و چون این مسئله هدف دولت نیست، به احتمال زیاد منبع موردنظر دولت قرض گرفتن از بانک مرکزی است که این امر باعث به خطر افتادن نرخ تورم در آینده می‌شود.

از سوی دیگر این طرح می‌تواند مصرف کالاهای وارداتی و سفرهای خارجی را افزایش دهند و با فشار بر تبدیل ارز، پول ملی را تضعیف کند. که اگر این امر با استقراض از بانک مرکزی همراه باشد بیش‌ازپیش منجر به کاهش ارزش پول ملی خواهد شد.

لذا به نظر مخالفان این طرح شاید در ابتدا منجر به تحرک فعالیت‌های اقتصادی شود اما در گام اول هیچ تضمینی وجود ندارد که این صرفه‌جویی ناشی از کاهش مالیات وارد سرمایه‌گذاری مجدد شود و دیگر اینکه با بروز اثرات ناشی از کاهش درآمدهای دولت و مصرف بیش‌ازپیش کالاهای وارداتی و تقاضا برای سفرهای خارجی، پول ملی با تضعیف شدیدی روبه‌رو خواهد شد.

۲-۷- اصلاح قیمت‌گذاری سوخت

اصلاح دیگر مدنظر دولت جدید لغو فرمول فعلی قیمت‌گذاری سوخت است. وزیر انرژی سریلانکا از پایان یافتن بحث قیمت‌گذاری ماهانه بنزین بر مبنای هزینه ماهانه خبر داد. شیوه قبلی یعنی قیمت‌گذاری ماهانه بنزین بر مبنای هزینه ماهانه که باهدف کمک به پایین نگه‌داشته شدند تورم برنامه‌ریزی‌شده بود. علاوه بر این با توازن بین تقاضای داخلی و خارجی از ایجاد خسارت و استقراض شرکت دولتی سیلان پترولیوم جلوگیری می‌کرد.

حال عده‌ای این مسئله را ناشی از فشار صندوق بین‌المللی پول می‌دانند که معتقد است قیمت سوخت باید در بازار تنظیم شود و نه آنکه دولت ماهانه نسبت به تعیین آن اقدام کند. صندوق بین‌المللی پول معتقد است که اصلاح در ساختار قیمت‌گذاری سوخت می‌تواند منجر به کاهش ریسک مالی سریلانکا شود. البته همین عامل از سوی دیگر می‌تواند منجر به افزایش تورم و کاهش ارزش پول ملی و در نتیجه کاهش قدرت خرید مردم شود.

نتیجه گیری

درمجموع باید اشاره کرد که دولت جدید سری لانکا باید با مجموعه ای از مشکلات اقتصادی که با مشکلات امنیتی این کشور نیز گره خورده است مواجه می باشد. افزایش گردشگر و جذب سرمایه گذاری خارجی نیازمند افزایش امنیت است، از سوی دیگر ادامه وضعیت امنیتی موجود نیز می تواند موجب نگرانی گردشگران و سرمایه گذاران شود.

همچنین گوتابایا راجاپاکسا برای انجام اقدامات خود نیازمند سرمایه گذاری های متعددی است اما کمبود نقدینگی احتمالاً او را بیش از پیش به سمت چین هدایت خواهد کرد، اقدامی که می تواند در روابط این کشور با غرب و همچنین هند چالش برانگیز باشد. هرچند عده ای معتقدند که سیاست عمل گرایانه راجاپاکسا می تواند این موضوع را مدیریت کند. البته این موضوع غیرقابل انکار است که وابستگی بیش از اندازه به حمایت های مالی چین می تواند بیش از گذشته کلمبو را در برابر پکن در موضع ضعف قرار دهد.

به نظر می رسد که سابقه نظامی و امنیتی گوتابایا راجاپاکسا می تواند منجر به بهبود شرایط امنیتی و بازگشت دوباره گردشگران و سرمایه گذاران باشد که آمار ماه های گذشته گردشگران ورودی به سری لانکا نیز حکایت از آن دارد که شرایط در حال بازگشت به حالت عادی است که این موضوع می تواند علامت خوبی برای دولت این کشور باشد.